

צרכים, או מסיבות עמוקות אחרות, כך שנתרתם לבדי, כמו אותה אלמנה מיוסרת בסופרבוול.

יעד לא ידוע

שני החברים הראשונים לקבוצה שבהם פגשתי היו אלעד ואבישג. אבישג סיפרה לי שהיא סיימה לאחרונה את הצייט הכינרת לאורך (משהה של 21 ק"מ) והיא מנסה לשפר בימים אלה את שיאה במשחה ל-10 ק"מ כים פתוח, בתקווה לזכות באליפות ישראל. ניסיתי לא להיראות פראייר וסיפרתי לה שלאחרונה התחריתי בתחרות איש ברזל בפרנקפורט (תחרות שעשיתי לפני שלוש שנים ומאז אני עדיין עסוק בלהסדיר את הנשימה). אלעד הביט לעברי בהערכה ושתף אותי בכך שהוא בריוק מתכונן למירוץ לונגדורן פריז, שכולל ריצה של 120 ק"מ מלונדון לתעלת לאמנש, הצייט התעלה, מרחק של 35 ק"מ בשחייה ולקינוח רכיבה של כ-320 ק"מ לפריז. שתקתי. כך גיליתי שמה שמשותף לכי-20 החבר'ה שאיתי בטויל הוא שכולם שוחים טוב ממני ושעלי לרכו מאמצים בניסיון לא לטבוע במהלך שבוע השחייה, בהתאם להוראות הבטיחות שקיבלתי מאמי, שביקשה שאקפיד לא לצאת לים בלי סוודר (היא גם הייתה דורשת שאשחה עם מצופים, אבל ברור לה שצבע כתום פחות מתאים לי).

יוסי סוקולוב, מהמשייטים המובילים בישראל ובצלי חברת היאכטות דרך הים, שמוציאה טיולי שיט מפנקים ומאתגרים לחובבי האנגר ולמחפשי ריגוש נוסף. אני לא מקפיד להתגורר מהנאות החיים ועל מנת לקבל עבור הנטייה הזו את האישורים הנדרשים מבית, אפילו פיתחתי תיאוריה, שלמען הנפש, ראוי לו לאדם כי יעשה בשנה שלושה טיולים, האחד עם המשפחה, האחר עם בת זוגו והאחר עם החברים. הבעיה במקרה הזה הייתה שמדובר בטויל רביעי, שאינו נמנה עם התיאוריה שגובשה ונודע לי עליו רק סמוך ליציאה, כך שאפילו זמן לפתח תיאוריה מבוססת, תיאוריית "ארבעת הטיולים בשנה", לא עמד לרשותי. למזלי הטוב, יעלי מצדה זכרה את הפעם האחרונה שבה הפלגנו ביחד ביאכטה. או יצאנו באזור אוסטרליה לצפות בלווייתנים ולהעצמת חויית הפגישה עשינו זאת ביאכטה קטנטנת. בתוך שעות הפכתי שם לחלק משרשרת המזון בטבע, כשככל פעם שבה הרמתי ראש לבחון אם בא לווייתן, הקאתי את בני מעיי, במחוריות מרשימה, כך שיעלי הבינה שהנאה צרופה זו לא תזיה עבורי. ידיעה של בן זוג, שאתה צפוי לסבול, לפחות כמוהו, במהלך נסיעתך, מקלה את נוהל קבלת האישורים הנדרשים. פרט לכך, יעלי מעדיפה שלא לשחות בים, כי דגים עושים בו

ללכת לכל הרוחות

שבוע הפלגה ושחייה בים הפתוח של יוון גרמו לי להבין שאימא שלי צדקה: אך אחד לא לוקח איתו כלום לעולם הבא וכולם שווים, במיוחד עם בגד ים ועם משקפת. הישרדות, בלי מודחים

הסופרבוול, משחק השנה בפוטבול, נחשב לאירוע הכי "soldout" בארצות הברית והכרטיסים אליו נרכשים שנה מראש ואף יותר. מספרים על אדם שהתפלח לאירוע, נכנס לאצטדיון ומצא שכולו מלא, למעט כיסא בודד, אי שם במרומי היציע. המתפלח האופטימי פילס דרכו למקום ומשאל את הגברת בכיסא שלי, הופתע לגלות כי אכן המקום פנוי. משאור עזו ושאל אותה כיצד המקום פנוי, הסבירה הגברת שהיא ובעלה רכשו את זוג המקומות שנה מראש, אולם לצערה בעלה נפטר. כששאל יקירינו אם לא הציעה למי מילדיה את הכרטיס המיוחס, הסבירה האלמנה שהיא כמובן הציעה אותו, אבל כל ילדיה העדיפו ללכת ללווייה.

שוחים שעות, מכינים אוכל, מעלים ומורידים מפרש, זורקים עוגן, יושבים בכיף, שומעים מוזיקה, שותים ומגלים עד כמה הספורט הכי בודד בעולם יוצר חברות וחיי חברה נפלאים

